

брѣ Българско-то Богослуженіе, което ся употрѣбываше въ такывы страны, въ които Папска-та власть непроникна?

Обаче съчинитель-тъ легендъ-тѣ така въображялъ, или искалъ да накара други-ты така да въображяватъ. Тѣмъ легендъ Добровскый нарича най старъ; въ тѣмъ думъ трѣбва да разумѣваме, че тя е най стара отъ оныя легенды, които ся послѣ съчинява'хъ; а въ безусловно отношеніе къмъ врѣмя-то, тя не е по' стара отъ това врѣмя, отъ което Латинци-ти пріяхъ наши-ти Апостолы въ свой мѣсяцословъ.

Послѣ ся яви на свѣтъ втора-та легенда, въ коуж-то ся повтаря онова, което ся рече въ пръвѣ-тѣ, а притуряно е за останалы-ты дны Меѳодіевы това, за което съчинитель-тъ на пръвѣ-тѣ незнаяше ничто, сир. за двапѣтно-то му ходянье въ Римъ, и най послѣ за Смръть-тѣ му и погребеніе-то му въ тоя градъ.

И така съдръжаніе-то на тия легенды, така и на други-ты, които сѣ прѣсѣчинены отъ тѣхъ, сѣ едны догадки и просто измышляванія на пристрастны главы въ край XVI, или въ начало-то и продлженіе-то на XV столѣтіе. Неоттричано и главно доказателство на това е, че на сбѣднованіе-то на свидѣтельства-та на легенды-ты право срѣшудума състояніе-то на отношенія-та между царства-та Европейскы въ XI вѣкъ, а съчинители-ти на легенды-ты съчинява'хъ ги спорядъ политическо-то състояніе на дѣла-та Европейскы въ XIV и въ XV столѣтіе, въ които врѣмена бяше съ всемъ другъ видъ-тъ и политическо-то равновѣсіе на власть-тѣ и на сливанье-то между тия Господарства, въ които ся прѣдполага кражъ-тъ на дѣйствія-та на наши-ты Апостолы.

Осванъ това, весма е извѣстно, колко много успѣвахъ въ Римъ да произвождатъ лъжливы актове, и да измышляватъ свидѣтельства на всякадѣ, дѣто само с имало интересъ Папскый. И така, като отврляме свидѣтелство-то на легенды-ты, като съ всемъ противно на исторіѣ-тѣ и на здравый разумъ, рѣшително трѣбва да припознаемъ, че Кириллъ и Меѳодій не сѣ ходили никога нито въ сегашныя Моравіѣ, нито въ Римъ, и че всичкиы кражъ на тѣхны-ты дѣйствія, всичко-то неотлжно тѣхно